

Nr 60.

Av herr **Schmidt m. fl.**, *angående ökat anslag till det frivilliga skytteväsendets befrämjande.*

I årets statsverksproposition, fjärde huvudtiteln, föreslår chefen för försvarsdepartementet att anslaget till Armén: Frivilliga skytteväsendets befrämjande uppföres med 1 625 000 kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till under 1953/54 utgående anslag med icke mindre än 100 000 kronor.

Under våren 1953 föranstaltade Skytteförbundens överstyrelse om en utredning rörande medelsbehovet för underhåll och vidmakthållande av landets skjutbanor, vilket senare på sina håll nödvändiggör nyanläggning på annan plats på grund av den ökade bebyggelsen i samhällenas ytterområden. Ifrågavarande utredning, vilken grundades på uppgifter, som lämnats av Kungl. Maj:ts ombud inom de olika skytteförbunden, gav följande resultat:

Ordinarie underhåll, årligen	350 000
Större reparationer 1953—1955	1 705 000
Åtgärder betingade av vissa skjutbanors ordnande för skjutning med automatvapen	1 360 000
Behov av nyanläggning under de närmaste åren	2 467 000

Inom ramen för det till frivilliga skytteväsendets befrämjande utgående anslaget ha för skjutbanor endast kunnat disponeras nedanstående belopp:

budgetåret 1948/49	232 000
1949/50	167 000
1950/51	175 000
1951/52	223 500
1952/53	223 500
1953/54	223 500

De flesta skjutbanor äro ny-, till- eller ombyggda under krigsåren och äro nu i starkt behov av att repareras. Detta är särskilt betydelsefullt ur *säkerhetssynpunkt*, enär t. ex. en genom regn deformerad blinderingsvall kan föranleda träff i tavelställ och därigenom medföra risk för markörer; sättningar i kulfången minska dessas effektivitet som skydd för bakom varande terräng.

För såväl hemvärns- som befälsutbildningsrörelserna är automatvapenskyttet det dominerande, och för den frivilliga skytterörelsen är intresset för skjutning med dessa moderna vapen i starkt stigande, vilket ur beredskapssynpunkt måste anses synnerligen värdefullt med hänsyn till den ut-

sträckning i vilken kulsprutepistol, kulsprutegevär och automatgevär numera ingå i arméns vapenutrustning. Skjutning med automatvapen nödvändiggör emellertid på de flesta skjutbanor särskilda anordningar för att tillgodose kraven på säkerhet. Sålunda måste kulfången göras högre och förses med skyddsskärmar, vilket medför ökade kostnader.

Det må även framhållas att de flesta skjutbanor i landet utnyttjas av såväl hemvärdet som befälsutbildningsrörelsen samt att av anslaget för skjutbanors underhåll bidrag lämnas till pistol- och sportskytteförbundens särskilda banor.

Ur beredskapssynpunkt är det icke minst viktigt att landets skjutbanor hållas i stånd. Att ytterligare släppa på underhållet medför ur säkerhetsynpunkt ökade risker samt ur ekonomisk synpunkt ökade kostnader för istandsättning.

Med hänsyn till vad ovan framhållits har Skytteförbundens överstyrelse sett sig nödsakad äska ett anslag för skjutbanors underhåll uppgående till 850 000 kronor.

I detta sammanhang får särskilt framhållas att en riskfri och i övrigt godtagbar skjutbana är en nödvändig betingelse för en skytteförenings verksamhet och därmed för den frivilliga skytterörelsens bestånd. Antalet skytteföreningar är för närvarande 2 341, och antalet aktiva skyttar i landet uppgår till 228 403, därav i värnpliktsåldern 142 563 samt tillhörande hemvärdet 30 445.

Fullt medvetna om angelägenheten av att budgeten icke belastas mer än som är alldeles nödvändigt önska vi dock icke skära ned ett anslag där otvivelaktigt behov att öka föreligger.

Under hänvisning till vad ovan anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte till Armén: Frivilliga skytteväsendets befrämjande för budgetåret 1954/55 anvisa ett reservationsanslag av 1 725 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1954.

Carl S:son Schmidt.

Per Persson,
Norrby.

Jean Braconier.

Carl Lindberg.
